

FINANSTILSYNET

Compliance i kreditinstitutterne

Rapport

April 2026

Inspektioner af kreditinstitutternes compliancefunktion

Penge- og realkreditinstitutter skal have en compliancefunktion under ledelse af den complianceansvarlige. Compliancefunktionen kontrollerer, om instituttet overholder lovgivning, markedsstandarder og instituttets interne regelsæt. Den har dermed en vigtig opgave med at nedbringe uønskede risici for både instituttet og dets kunder. Finanstilsynet har derfor ved inspektioner mv. fokus på, hvordan compliancefunktionen varetager sine opgaver.

Denne rapport sammenfatter Finanstilsynets observationer af compliancefunktionen fra en række inspektioner i store, mellemstore og mindre institutter i perioden 2023-2026. Rapporten beskriver desuden krav til håndtering af compliancerisici, som institutterne skal være særligt opmærksomme på. De mangler, som er nævnt i rapporten, har medført påbud til de relevante institutter om at foretage de nødvendige forbedringer. Observationerne fra de enkelte institutter, og hvilke påbud de har medført, fremgår af de offentliggjorte inspektionsredegørelser. De centrale observationer og konklusioner i rapporten er tænkt som hjælp til institutterne med at styrke opgavevaretagelsen i compliancefunktionen.

Overordnede krav og fokuspunkter

1. Institutterne skal have klare metoder, procedurer og forretningsgange for compliancearbejdet, som dækker alle relevante regler, markedsstandarder og interne regelsæt.
2. Compliancefunktionen skal løbende kontrollere alle væsentlige risikoområder, formelle krav og faktisk efterlevelse.
3. En tydelig arbejdsdeling og klare samarbejdsaftaler mellem compliance- og risikostyringsfunktionen bidrager til, at ingen væsentlige risici overses.
4. Compliancefunktionen skal årligt udarbejde en grundig og dokumenteret risikovurdering, der danner grundlag for prioritering af complianceaktiviteter.
5. Systematisk opfølgning på konstaterede mangler med konkrete handlingsplaner, klare tidsfrister og løbende vurdering af effekten er en forudsætning for tilfredsstillende compliancearbejde.
6. Compliancefunktionen skal som udgangspunkt fungere uafhængigt, og eventuelle interessekonflikter skal identificeres og håndteres.
7. Compliancefunktionen skal have tilstrækkelige ressourcer og kompetencer, herunder adgang til løbende uddannelse og relevant information.
8. Rapporteringen til bestyrelse og direktion skal være dækkende, rettidig og give et klart overblik over compliancerisici og behov for tiltag.

Compliancefunktionen bliver sammen med risikostyringsfunktionen omtalt som instituttets anden forsvarslinje. Forretningsenhederne, der påtager sig risici, er første forsvarslinje. Intern revision er tredje forsvarslinje.

Reglerne om compliancefunktionen står i §§ 17 og 23 i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (ledelsesbekendtgørelsen)¹. Hertil kommer regler i anden lovgivning.

1. Egnede metoder og procedurer

Penge- og realkreditinstitutter skal have metoder og procedurer, der er egnede til at opdage og mindske risikoen for, at de ikke overholder lovgivning, markedsstandarder og interne regelsæt (compliance-risici). Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 1.

Til dette formål skal de have en compliancefunktion, der fungerer uafhængigt, og som bl.a. skal kontrollere og vurdere, om disse metoder er effektive. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 2.

Finanstilsynets observationer af manglende overholdelse af disse regler er beskrevet i afsnit 2-6, mens observationer af andre dele af reglerne i § 17 fremgår i afsnit 7-8. De dele af reglerne om compliancefunktionen, hvor inspektionerne ikke viste behov for forbedringer, er ikke nævnt i rapporten.

Inspektionerne viste, at nogle mindre institutter manglede tilstrækkelige forretningsgange for arbejdet i compliancefunktionen. Det var medvirkende til manglerne beskrevet i de følgende afsnit.

Inspektionerne viste også, at nogle institutter ikke var tilstrækkeligt opmærksomme på regler om compliance i speciallovgivning. Det gælder hvidvasklovens § 8, stk. 3², §§ 8 og 15 i bekendtgørelse om produktgodkendelsesprocedurer³, artikel 22 i den delegerede forordning 2017/565⁴ med senere ændringer og ESMA's retningslinjer for visse aspekter af kravene til compliancefunktionen ifølge MiFID⁵.

2. Kontrol af compliancerisici

Compliancerisici kan optræde indenfor mange dele af institutternes aktiviteter. Ved nogle af inspektionerne konstaterede Finanstilsynet, at compliancefunktionen havde taget stilling til compliancerisiciene på nogle områder, men ikke på andre væsentlige områder. Det omfattede bl.a. manglende vurdering af finansielle risikoområder som kreditrisiko-, markedsrisiko- og likviditetsområdet. Det omfattede også væsentlige dele af større regelområder som MiFID om investorbeskyttelse,

¹ <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/1103>, <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2024/854>

² <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1463>

³ <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2023/245>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=CELEX%3A32017R0565>

⁵ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/guidelines_on_certain_aspects_of_mifid_ii_compliance_function_requirements_da.pdf

hvidvaskreglerne og GDPR om databeskyttelse. Nogle af disse regler havde været gældende i lang tid, uden at compliancefunktionen havde kontrolleret, om instituttet overholdt dem.

Der var også tilfælde, hvor compliancefunktionen havde tilskåret nogle af sine kontroller på udvalgte risikoområder, så der var væsentlige compliancerisici på det pågældende risikoområde, der ikke var omfattet. Dette er kun acceptabelt, hvis compliancefunktionen har planlagt at gennemgå disse væsentlige risici ved en eller flere snarligt kommende undersøgelser, eller hvis risikostyringsfunktionen gennemgår dem som beskrevet i afsnit 3.

Det er vigtigt, at compliancefunktionen dokumenterer sine overvejelser ved tilskæring af kontrollerede områder, og at det i ledelsesrapporteringen er tydeligt, at den eller risikostyringsfunktionen indenfor en kortere periode gennemgår alle de væsentlige compliancerisici på det pågældende område.

Inspektionerne viste også, at der var institutter, hvor compliancefunktionen kun kontrollerede, om instituttets politikker og forretningsgange var i overensstemmelse med lovgivningen. Det er en alt for begrænset kontrol, da compliancefunktionen ikke tog stilling til, om instituttets forretningsenheder m.fl. i praksis overholdt politikker og forretningsgange, og om de virkede efter hensigten. Compliancefunktionen skal kontrollere såvel eksistens som implementering og effektivitet.

I visse tilfælde tog compliancefunktionens kontrol udgangspunkt i forretningsenhedernes egne vurderinger af, om de overholdt regler, markedsstandarder og interne regelsæt. I nogle af disse tilfælde var compliancefunktionens egen kontrol utilstrækkelig, da den ikke i tilstrækkeligt omfang afklarede, om forretningsenhedernes egne vurderinger var rigtige.

Compliancefunktionens kontrol af forretningsenhedernes vurderinger kan ske på forskellige måder.

En mulighed er, at compliancefunktionen kontrollerer, om forretningsenhedens egne kontroller fungerer i praksis. Det kræver normalt, at compliancefunktionen vurderer forretningsenhedens kontrolresultater fra stikprøver. Compliancefunktionen skal tage stilling til, hvordan forretningsenheden udvælger stikprøven, hvilket omfang stikprøven har, og hvilke forhold forretningsenheden tager stilling til. Den skal også udtage og gennemgå et passende antal sager fra forretningsenhedens stikprøve for at kunne vurdere, om forretningsenhedens konklusioner er rigtige. Compliancefunktionens arbejde skal dokumenteres. Det gælder bl.a. de begrundelser og afvejninger, der ligger til grund for compliancefunktionens vurderinger.

En anden mulighed er, at compliancefunktionen selv udtager og vurderer et tilstrækkeligt antal stikprøver for at kontrollere, om forretningsenheden overholder regler, markedsstandarder og interne regelsæt. De konstaterede mangler kan sammenholdes med de mangler, som forretningsenhedens egne kontroller har identificeret. Her skal compliancefunktionens arbejde også dokumenteres.

Compliancefunktionens kontrol af en forretningsenheds faglige vurderinger kan være mere overordnet, hvis den tidligere mere grundigt har kontrolleret forretningsenhedens vurderinger, og det har vist, at de var tilfredsstillende. Compliancefunktionen skal dog løbende tage stilling til, hvor grundigt den vil efterprøve forretningsenhedens arbejde, da lovgivning, markedsstandarder og interne regelsæt løbende ændrer sig, og der ofte kan være udskiftning i forretningsenhedernes medarbejdere.

3. Koordinering med risikostyringsfunktionen

Compliancefunktionens manglende kontrol af væsentlige compliancerisici omfattede i nogle tilfælde compliancerisici på de finansielle risikoområder som kreditrisiko, markedsrisiko, likviditet, funding, kapital og interne modeller.

Det kan skyldes, at medarbejderne i compliancefunktionen her har færre kompetencer end på de ikkefinansielle risikoområder som beskyttelse af forbrugere og investorer, databeskyttelse samt forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Kontrollen af compliancerisici på de finansielle risikoområder skal også være dækkende, da mangler på disse områder kan give instituttet store tab. Kontrollen kan ske på forskellige måder.

En mulighed er, at compliancefunktionen har de nødvendige kompetencer indenfor de finansielle risikoområder. Disse områder kan bl.a. styrkes ved, at compliancefunktionen ansætter nye medarbejdere med disse kompetencer. De skal selvfølgelig også sætte sig ind i, hvordan de skal udføre complianceopgaver.

En anden mulighed er, at risikostyringsfunktionen er med til at kontrollere compliancerisiciene på de finansielle risikoområder. Dermed bliver risikostyringsfunktionens kendskab til finansielle risici udnyttet. Compliancefunktionen har dog fortsat ansvaret for kontrol af instituttets compliancerisici og vil derfor løbende skulle forholde sig til, om risikostyringsfunktionens arbejde på dette område er betryggende.

Denne mulighed indebærer dermed, at det i væsentligt omfang er risikostyringsfunktionen, der kontrollerer, om forretningsenhederne overholder lovgivning, markedsstandarder og interne regelsæt efter principperne beskrevet i afsnit 2.

Risikostyringsfunktionen skal så ved sin kontrol leve op til de krav, der gælder for compliancefunktionen, og som er beskrevet ovenfor og i de følgende afsnit. Det gælder bl.a. gennemgang af alle væsentlige risikoområder, tilskæring, egne kontroller, risikovurdering, dokumentation, uafhængighed og tilstrækkelige ressourcer.

Compliancefunktionen skal forholde sig til, om risikostyringsfunktionens kontrol opfylder kravene i ledelsesbekendtgørelsens § 17. Finanstilsynet fandt ved nogle af inspektionerne, at compliancefunktionen fejlagtigt ikke havde identificeret, at der var væsentlige mangler i risikostyringsfunktionens kontrol.

I visse tilfælde var arbejdsdelingen mellem de to funktioner desuden uklar, så nogle væsentlige opgaver ikke blev løst eller ikke blev løst tilfredsstillende. En samarbejdsaftale mellem compliancefunktionen og risikostyringsfunktionen kan reducere risikoen for dette.

Ved valget mellem de forskellige muligheder skal instituttet være opmærksomt på, at medarbejdere i compliancefunktionen ofte har gode forudsætninger for at kontrollere dele af compliancerisiciene indenfor de finansielle risikoområder. Det gælder bl.a. instituttets sikkerheder ved udlån mv. og håndtering af kursfølsomme oplysninger. Det er dermed ofte ikke relevant at lade risikostyringsfunktionen kontrollere disse delområder.

Uanset hvilken mulighed instituttet vælger, skal compliancefunktionen kontrollere compliancerisici i forbindelse med risikostyringsfunktionens andre opgaver. Det gælder bl.a. ledelsesbekendtgørelsens krav til risikostyringsfunktionen⁶.

4. Risikovurdering

Compliancefunktionen skal foretage en årlig risikovurdering for at kunne tilrettelægge complianceaktiviteterne og kunne rapportere om compliancerisici til bestyrelse og direktion.

En velunderbygget risikovurdering giver compliancefunktionen grundlag for et risikobaseret kontrolprogram, som passer til instituttets forretningsmodel og sikrer, at compliancefunktionens ressourcer er afstemt instituttets compliancerisici. Derimod kan en utilstrækkelig risikovurdering medføre, at instituttet ikke får identificeret de væsentlige compliancerisici og dermed ikke får mindsket dem.

Risikovurderingerne sammenfattes ofte ved talangivelser eller trafiklysfarver.

Risikovurderingerne var i nogle tilfælde mangelfulde, fordi de manglede et eller flere af disse elementer:

- hensyntagen til de konkrete væsentlige compliancerisici ved instituttets forretningsmodel
- underbygning og dokumentation ved opgørelsen af risikoen på det enkelte compliancerisikoområde
- inddragelse af risikoen for instituttets kunder, hvis instituttet ikke overholder regler om bl.a. forbruger- og investorbekendtgørelse
- tydelig sammenhæng med resultaterne fra de gennemførte complianceundersøgelser
- hensyntagen til den mulige risiko på områder, som compliancefunktionen endnu ikke har gennemgået eller kun gennemgået dele af
- inddragelse af erfaringer fra andre institutters overtrædelser af regler, f.eks. som beskrevet i offentliggørelser efter Finanstilsynets inspektioner
- underbygning med tal og analyser
- inddragelse af compliancerisici i datterselskaber.

Inspektionerne viste også, at der i nogle tilfælde manglede en klar sammenhæng mellem compliancefunktionens risikovurdering og årets plan for complianceaktiviteter. Compliancefunktionen havde f.eks. vurderet, at risikoen var forholdsvis høj, men havde ikke prioriteret at undersøge området. Det er vigtigt med en sådan prioritering for at nedbringe risici.

Det er som nævnt også vigtigt, at tilrettelæggelsen af compliancefunktionens aktiviteter sikrer en risikobaseret kontrol af alle væsentlige områder. Inspektionerne viste, at de bedste kontrolprogrammer var baseret på flerårige aktivitetsplaner, som dækkede alle områder, med minimum årlig opdatering på baggrund af fornyede risikovurderinger.

Hvor omfattende en risikoanalyse bør være, afhænger af instituttets størrelse og kompleksitet. I mindre institutter med mere overskuelige compliancerisici og dårligere datakvalitet for kontroller i første

⁶ Ledelsesbekendtgørelsens § 16, bilag 1, nr. 32-33, bilag 4, nr. 40-41, og bilag 7.

forsvarslinje kan risikovurderingen være mere overordnet, og ressourcerne kan prioriteres til de konkrete undersøgelser.

5. Afhjælpning af mangler

Nogle inspektioner viste, at instituttet ikke havde håndteret opfølgningen på mangler, som var konstateret ved complianceundersøgelser, tilfredsstillende. Det skyldtes i nogle tilfælde, at compliancefunktionen havde for lille gennemslagskraft og for lille opbakning fra bestyrelse og direktion. Compliancefunktionens observationer eller anbefalinger var også i nogle tilfælde for ukonkrete i forhold til indsats og tidshorisont.

Compliancefunktionen skal kontrollere og vurdere, om instituttet har effektive foranstaltninger for at afhjælpe mangler ved overholdelse af lovgivning, markedsstandarder og interne regelsæt. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 2.

Compliancefunktionen skal dermed vurdere, om forretningsenhederne har tilfredsstillende planer for løsning af problemerne. Løsningen kan være tidskrævende, f.eks. fordi den kræver udvikling på instituttets datacentral. Compliancefunktionen skal så både vurdere, om løsningen sikrer overholdelse af lovgivning, markedsstandarder og interne regelsæt, om den vil blive gennemført tilstrækkelig hurtigt, og om der indtil da er tilstrækkelige kompenserende foranstaltninger.

Når løsningen er klar, skal compliancefunktionen desuden vurdere, om den fungerer tilfredsstillende. Det er ikke tilstrækkeligt, at compliancefunktionen konstaterer, at der er de relevante ændringer i forretningsgange og arbejdsbeskrivelser.

Disse vurderinger gælder både de mangler, som compliancefunktionen eller risikostyringsfunktionen har opdaget, og væsentlige mangler, som forretningsenhederne selv, den hvidvaskansvarlige eller andre har konstateret. Særligt den sidste del har manglet i nogle institutter. Forretningsenhederne og andre i instituttet skal derfor løbende orientere compliancefunktionen om de væsentlige mangler, de konstaterer.

Compliancefunktionens kontroller kan i nogle tilfælde vise behov for en større oprydning i fejl på det undersøgte område, f.eks. for at kompensere kunder for en fejlagtig behandling. Compliancefunktionen skal følge, om oprydningen sikrer en tilfredsstillende behandling af kunderne. Nogle institutters gældsinddrivelsessager er eksempler på det.

6. Uafhængighed

Compliancefunktionen skal som udgangspunkt fungere uafhængigt. Det kan dog fraviges, hvis det ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og sammensætningen af instituttets aktiviteter. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 6. Mangelfuld uafhængighed af forretningsenhederne kan dermed være acceptabelt for compliancefunktionen i mindre institutter. Her kan den complianceansvarlige og den risikoansvarlige også være samme person.

Inspektionerne viste mangler på området. Det omfattede bl.a. mindre institutter, hvor den complianceansvarlige eller andre i compliancefunktionen var involveret i udførelsen af opgaver, som de også kontrollerede som led i deres complianceopgaver. Her manglede der i nogle tilfælde en tilstrækkelig og dokumenteret analyse af interessekonflikter samt betryggende kompenserende foranstaltninger, f.eks. særlig fokus fra instituttets ledelse eller revision.

Disse mangler kan i væsentlig negativ grad påvirke kvaliteten af compliancefunktionens løsning af sine opgaver.

Compliancefunktionens rådgivning af forretningsenhederne om compliancerisici kan også have et stort omfang. Institutterne skal sikre sig, at denne rådgivning ikke reducerer compliancefunktionens uafhængighed.

Compliancefunktionen skal inddrages ved udvikling og godkendelse af nye tjenesteydelser og produkter og ved væsentlige ændringer af eksisterende produkter. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 23. Desuden har nogle compliancefunktioner en vigtig opgave i at deltage ved udarbejdelsen af visse politikker og forretningsgange. Institutterne skal sikre sig, at håndteringen af disse opgaver ikke reducerer compliancefunktionens uafhængighed. Det er især væsentligt, at compliancefunktionen har en meget begrænset rolle i arbejdet med forretningsgange.

7. Ressourcer og kompetencer

Compliancefunktionen skal have de nødvendige ressourcer, den nødvendige kompetence og sagkundskab samt adgang til regelmæssig uddannelse og alle relevante oplysninger. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 5, nr. 1.

Nogle af inspektionerne i både store, mellemstore og mindre institutter viste, at compliancefunktionen havde for få ressourcer til at kunne udføre sine opgaver tilfredsstillende. Det skal ses i sammenhæng med de mangler, der er beskrevet i denne rapport.

Opgaverne nævnt i afsnit 6 om rådgivning om compliancerisici, udvikling og godkendelse af nye tjenesteydelser og produkter mv. samt udarbejdelsen af politikker kan give betydelige opgaver til compliancefunktionen.

I nogle institutter betød prioritering af disse opgaver, at compliancefunktionen havde for lidt tid til kontrolopgaverne og dermed havde brug for flere ressourcer eller en højere prioritering af kontrolopgaverne.

I nogle mindre institutter skyldtes de for få ressourcer, at den complianceansvarlige også havde andre opgaver i instituttet.

Nogle institutter havde tabt viden ved udskiftning af medarbejdere i compliancefunktionen, så den ikke kunne løse de planlagte opgaver tilfredsstillende. Den complianceansvarlige og instituttets ledelse skal være opmærksomme på, at risikoen for at komme i denne situation ikke må være for stor.

Nogle compliancefunktioner havde begrænsede kompetencer indenfor compliancerisici på de finansielle risikoområder. Det er beskrevet i afsnit 3.

8. Rapportering til bestyrelse og direktion

Den complianceansvarlige skal mindst en gang om året rapportere til bestyrelsen og direktionen om instituttets compliancerisici. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 17, stk. 5, nr. 2. I større institutter og nogle af de øvrige institutter sker det op til fire gange om året.

Den information, der skal tilgå bl.a. bestyrelsen og direktionen, skal være retvisende og dækkende i forhold til deres arbejde. Den skal desuden leveres rettidigt og i en form, der gør det muligt at iværksætte eventuelle foranstaltninger uden unødigt ophold. Det fremgår af ledelsesbekendtgørelsens § 10.

Dette gælder ikke mindst rapporteringen på complianceområdet.

Inspektionerne viste, at de bedste rapporteringer fra den complianceansvarlige bl.a. beskrev:

- de væsentligste compliancerisici
- compliancerisikobilledet på de forskellige overordnede risikoområder
- compliancemæssige konsekvenser af eventuelle strategiske og væsentlige forretningsmæssige beslutninger
- status for compliancefunktionens udførte arbejde i henhold til aktivitetsplanen
- status for afhjælpningen af konstaterede mangler og compliancerisikoen ved forsinkelser
- eventuelle tilfælde af forretningsenheders utilstrækkelige fokus på compliancerisici
- i hvilket omfang rapporteringen var baseret på, at compliancefunktionen havde foretaget sine egne undersøgelser af beskrevne områder, og hvor omfattende undersøgelserne i givet fald havde været
- væsentlige risikoområder eller dele af risikoområder, som compliancefunktionen ikke havde taget stilling til indenfor de senere år.

MiFID-området om investorbeskyttelse er desuden omfattet af nogle mere detaljerede rapporteringsforpligtelser, som fremgår af artikel 22, stk. 2, litra c, i den delegerede forordning (EU) 2017/565⁷. De er uddybet i pkt. 27-31 i ESMA's retningslinjer for visse aspekter af kravene til compliancefunktionen ifølge MiFID⁸.

Rapporteringen skal generelt være så omfattende og have så klare beskrivelser, at bestyrelse og direktion får et klart billede af instituttets compliancerisici og behov for tiltag for at nedbringe risikoen.

Rapporteringen skal omfatte alle compliancerisici. Det gælder bl.a. compliancerisici på de finansielle risikoområder, som risikostyringsfunktionen kan være med til at kontrollere som beskrevet i afsnit 3.

I en del af de undersøgte institutter levede rapporteringen ikke op til disse krav.

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=CELEX%3A32017R0565>

⁸ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/guidelines_on_certain_aspects_of_mifid_ii_compliance_function_requirements_da.pdf

Når rapporteringen er mangelfuld, har bestyrelsen og direktionen ikke det nødvendige overblik over compliancerisiciene til at kunne træffe relevante beslutninger om håndtering af dem. Den complianceansvarlige skal derfor foretage de nødvendige forbedringer. Er det ikke muligt, skal bestyrelsen og direktionen tage stilling til ressourcer og kompetencer i compliancefunktionen.

Inspektionerne viste i nogle tilfælde også, at bestyrelsen og direktionen ikke havde forholdt sig tilstrækkeligt til de påpegede compliancerisici i rapporteringen. Det er vigtigt, at bestyrelse og direktion tager stilling til, om væsentlige compliancerisici er acceptable, og hvordan de i modsat fald skal reduceres. De skal også tage stilling til, om compliancerisici bliver nedbragt tilstrækkelig hurtigt, og om der er forretningsenheder eller andre, som ikke har tilstrækkelig fokus på at reducere compliancerisici på deres område.

I enkelte institutter havde den complianceansvarlige ikke adgang til at fremlægge sin compliancerapport for bestyrelsen. Det er en væsentlig mangel, fordi bestyrelsen så ikke får den complianceansvarliges egen gennemgang af rapporten, ikke kan stille spørgsmål direkte til den complianceansvarlige og dermed heller ikke får et klart indtryk af den complianceansvarliges løsning af sine opgaver.

Fortsat fokus

En velfungerende compliancefunktion er afgørende for at sikre instituttets overholdelse af lovgivning, markedsstandarder og interne regler. Identifikation og håndtering af risici forudsætter, at institutterne løbende vurderer og prioriterer compliancearbejdet. En grundig risikovurdering, kontrol af compliancerisici, opfølgning på konstaterede mangler, tilstrækkelige ressourcer og en som udgangspunkt uafhængig compliancefunktion er centrale elementer. Rapportering til ledelsen skal være dækkende og rettidig, så den kan iværksætte nødvendige tiltag.